

N:o 46.

Ank. till Riksd. kansli den 21 juni 1887, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om afskrifning af kyrkotionde i Skåne, Halland, Blekinge och Bohuslän samt beviljande för sådant ändamål af ett extra anslag af 40,000 kronor för år 1888.

(I. A.)

I en inom Riksdagens Andra Kammare väckt motion (n:o 79) har herr *Ivar Månsson*, med hvilken herr *Olof Andersson* m. fl. instämt, föreslagit, att Riksdagen måtte för sin del besluta,

att, der sådant ännu icke skett, den till andra än församlingens egna ändamål anordnade kyrkotionden i Skåne, Halland, Blekinge och Bohuslän måtte indragas till kronan mot ersättning och omsättas i penningar enligt den för kronotiondens omsättning stadgade grund, samt afskrifvas med sextio procent från och med år 1888, med ytterligare tjugu procent från och med 1889, och att återstående tjugu procent måtte afskrifvas från och med år 1890; att jemväl den kyrkorna i Skåne, Halland, Blekinge och Bohuslän behållna eller i öfrigt för församlingarnes egna behof använda kyrkotionden måtte, der den icke redan med visst penningebelopp utgjordes, omsättas i penningar enligt den för kyrkotiondens omsättning stadgade grund samt afskrifvas med sextio procent från och med år 1888, med ytterligare tjugu procent från och med år 1889, och att återstående tjugu procent måtte afskrifvas från och med år 1890:

a) inom de församlingar, der tionden odelad tillfölle kyrkan, utan några särskilda vilkor;

b) inom de församlingar, der den i sin helhet eller delvis användes till andra församlingars ändamål eller tillfaller patroni ecclesiarum, endast under vilkor, att församlingarna åtog sig att till vederbörande lemna full ersättning efter årliga medelmarkegångspriset å tionden, hvilken ersättning skulle uttaxeras så som om kommunalutskylder i allmänhet vore stadgad; samt slutligen att Riksdagen måtte till Kongl. Maj:ts disposition för år 1888 ställa ett förslagsanslag af 40,000 kronor, att användas för be-täckande af den minskning i statens inkomster ur kyrkotionden, som blefve en följd af den föreslagna afskrifningen.

Statsutskottet, till hvars förberedande handläggning omförmälda motion blifvit hänvisad, får till en början erinra, att enahanda framställningar som den nu förevarande blifvit af samme motionär gjorda såväl vid 1884 som 1885 årens riksdagar, men blifvit af Riksdagen, i enlighet med statsutskottets hemställan, afslagna.

Såsom skäl för sin hemställan om afslag å den vid senaste riksdag väckta motionen i detta ämne anförde utskottet, att, sedan skattereglerings-komitén i utlåtande af den 18 november 1882 framställt förslag i hufvudsakligen enahanda syfte som det i motionen afsedda, ärendet blifvit öfverle-mnadt till yttrande af kammarkollegium och statskontoret, hvilka embets- verk, efter det samtliga inom ofvanberörda provinser befintliga församlingar blifvit hörda, förehaft ärendet till behandling och beslutat till Kongl. Maj:t afgifva utlåtande i ämnet, hvadan alltså frågan vore under behandling.

Till hvad af statsutskottet vid 1886 års riksdag sålunda meddelats har utskottet endast att tillägga, att, enligt hvad utskottet inhemtat, ofvan- bemälda embetsverks den 30 december 1885 dagtecknade utlåtande i ämnet den 17 april nästlidet år inkommit till kongl. ecklesiastikdepartementet, samt att ärendet alltså för närvarande lärer vara föremål för Kongl. Maj:ts pröf- ning; hemställande utskottet,

att herr I. Månssons omförmälda motion måtte af Riks- dagen lemnas utan afseende.

Stockholm den 21 juni 1887.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.